

Český abstrakt

Cílem mé diplomové práce je analyzovat a charakterizovat potravinové právo v ČR a ve vybraných zemích. Práce se zaměřuje na poskytnutí uceleného pohledu na obecnou část potravinového práva, ale pojednává také o některých vybraných aspektech potravinového práva a o problematice související. Téma „Potravinové právo v ČR a zahraničí“ jsem si zvolila proto, že se dlouhodobě zajímám o oblast výživy člověka a chtěla jsem proniknout do právní úpravy této problematiky.

Ve své práci vycházím z analytické a syntetické metody a používám také metodu jazykovou, logickou a historickou. Metoda komparativní pak své uplatnění nalézá v posledních dvou částech (část dvanáctá a třináctá), které srovnávají potravinové právo v ČR a ve vybraných zemích. Z hlediska struktury je práce členěna do částí, kapitol a podkapitol. Včetně předmluvy (část první), úvodu (část druhá) a závěrů (část čtrnáctá) je práce rozdělena do čtrnácti částí. Třetí a čtvrtá část vymezují postavení potravinového práva v právním řádu ČR, definují základní pojmy (potravin, potravinové právo) a poskytují přehled pramenů práva na národní, evropské i mezinárodní úrovni.

Pátá část se věnuje vývoji potravinového práva v ČR a EU. Zmínku o historii jsem do práce zařadila pro doplnění souvislostí, které umožní lepší porozumění současné podobě potravinového práva.

Šestá a sedmá část jsou těžištěm práce, neboť obsahují právní základ úpravy potravin a poskytují ucelený pohled na obecnou část potravinového práva EU a ČR.

Část osmá je věnována související problematice. Jedná se o problematiku právní úpravy krmiv a hnojiv, neboť ta jsou také součástí potravinového řetězce a mohou ovlivnit bezpečnost potravin.

Část devátá se zabývá ekologickou produkcí, která umožňuje produkovat potraviny vysoké kvality, aniž by docházelo k nepříznivému ovlivňování životního prostředí, zvířat nebo rostlin.

Část desátá a jedenáctá se zaměřují na vybrané aspekty potravinového práva. Konkrétně jde o úpravu přídatných látek a doplňků stravy. Tato témata jsem do své práce zařadila, neboť je považuji za velmi zajímavá.

A konečně část dvanáctá a třináctá srovnává potravinové právo v ČR, Polsku a Francii.

Závěry shrnuje část poslední - čtrnáctá. ČR má velmi kvalitní potravinové právo, které zajišťuje vysokou úroveň bezpečnosti potravin. Proto by se mělo podle mého názoru potravinové právo v budoucnu zaměřit jen na to, aby stále reagovalo na nové technologické poznatky a výsledky výzkumů a rovněž i na prohloubení kvality potravin.